

ceny przyjętej za wyjściową do każdorazowo obowiązującej taksy aptekarskiej lub kiedy przygotowanie preparatu wymaga specjalnych operacji cena ta może być wyższą od ceny oznaczonej podług obowiązującej taksy aptekarskiej, jednak w każdym wypadku winna być przedstawiona do zatwierdzenia Ministerstwu Zdrowia Publicznego.

Cena detaliczna ustanowiona zgodnie z przepisami p. a § 4 i p. g § 8 może być przez wytwórcę specyfiku farmaceutycznego zniżona bez osobnego zezwolenia. W przypadku obniżenia cen taksy aptekarskiej, wytwórcy specyfików farmaceutycznych w razie, gdyby ceny wytwarzanych przez nich specyfików przekraczały normy nowej taksy, obowiązani są obniżyć ceny tych specyfików z dniem ogłoszenia zniżonej taksy, zawiadamiając o tem Ministerstwo Zdrowia Publicznego nie później jak do dni 15 po jej ogłoszeniu.

Cena specyfików farmaceutycznych może być przez wytwórcę podniesiona bez przekroczenia jednak każdorazowo obowiązującej taksy aptekarskiej, pod warunkiem zawiadomienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego nie później jak do dni 15 po dokonaniu podniesienia ceny.

Cena detaliczna uwidoczniiona przez wytwórcę zgodnie z p. g § 8 obowiązuje sprzedawcę detalicznego i może być przez niego podniesiona tylko w przypadku podniesienia tej ceny przez wytwórcę".

Do § 10 dodaje się ustęp następujący:

„Specyfiki farmaceutyczne, zawierające środki trujące, które apteki obowiązane są przechowywać w szafie zamkniętej, mogą być wydawane z aptek, z zachowaniem przepisów o wydawaniu środków tej kategorii”.

Ustęp drugi § 17 uzupełnia się słowami: „i na czas do 1 kwietnia 1923 r. specyfiki farmaceutyczne, wytwarzane na obszarze b. zaboru pruskiego na podstawie poprzednio tam obowiązujących przepisów”.

W § 22 skreśla się w końcu pierwszego ustępu słowa: „Z wyjątkiem byłej dzielnicy pruskiej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

Chodźko

673.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na obszar Ziemi Wileńskiej mocy obowiązującej ustaw o opłacie stemplowej od kart do gry.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar Ziemi Wileńskiej rozciąga się moc obowiązująca art. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry (Dz. U. R. P. № 101 poz. 666) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 35 poz. 204) oraz artykułem 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315), jak również artykułów 2 do 9, 11, 13 do 19, 21 i 22 powołanej ustawy z dnia 6 lipca 1920 r., tudzież artykułów 10 i 12 tejże ustawy w brzmieniu, ustalonem artykułem 4 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:

Jastrzębski

674.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 sierpnia 1922 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 31 października 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 101, poz. 666) zarządza się co następuje:

§ 1. W napisie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 690) ulegają skreśleniu wyrazy „—na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austriackiej—”. Rozporządzenie to ulega nadto zmianie w niżej wyszczególnionych paragrafach względnie ustępach, które otrzymują brzmienie następujące:

§ 5, ustęp trzeci: „Władzami takimi są: na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej—z wyjątkiem Ziemi Wileńskiej— urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (w Warszawie tylko I-y, w Łodzi tylko II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych); na obszarze Ziemi Wileńskiej— urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Wilnie; na obszarze b. dzielnicy austriackiej—dyrekcje okręgów skarbowych; na obszarze b. dzielnicy pruskiej— urzędy skarbowe podatków pośrednich (akcyzowe)”.

§ 13: „Urzędami powołanymi do stemplowania kart do gry są: I urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Warszawie, II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Łodzi, urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Wilnie, kasa skarbową B we Lwowie, oraz urząd skarbowy podatków pośrednich (akcyzowy) w Poznaniu”.

§ 15, ustępy pierwszy i drugi: „Wytwórca kart do gry otrzymuje banderole bezpłatnie z kasy skarbowej. W tym celu składa zamówienie w dwóch egzemplarzach, według załączonego wzoru 2. Wytwórca ma każde zamówienie przed złożeniem go kasie skarbowej zaopatrzyć w numer kolejny, oraz przedstawić je urzędowi powołanemu do stemplowa-

nia (§ 13), który na jednym egzemplarzu umieści klauzulę: „Wydac” oraz datę, podpis naczelnika urzędu lub jego zastępcy i pieczęć urzędu.

Ten egzemplarz zatrzyma kasa skarbową celem usprawiedliwienia rozchodu, drugi zaś egzemplarz zwróci wytwórcy, po uprzednim umieszczeniu klauzuli „Wydano” oraz daty podpisu i pieczęci.

§ 19, ustęp pierwszy: „Przed stemplowaniem kart do gry należy złożyć kasie skarbowej deklarację, sporządzoną wedle wzoru 3 i wpłacić kwotę w niej podaną”.

§ 31: „II. urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Łodzi, urząd skarbowy podatków pośrednich (akcyzowy) w Poznaniu i urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Wilnie będą aż do dalszego zarządzenia wytłaczać znak stemplowy (§ 17) w całości (zarówno pole środkowe jak i pole środkowe jak i pole zewnętrzne) w barwie czarnej”.

§ 2. §§ 1 do 31 rozporządzenia z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690), w brzmieniu ustalonym w § 1 rozporządzenia niniejszego, obowiązują na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem Województwa Śląskiego.

Rozporządzenie z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 691) uchyla się.

§ 3. Dla obszaru Ziemi Wileńskiej ustanawia się następujące przepisy przejściowe:

I. Ktokolwiek na obszarze Ziemi Wileńskiej posiadać będzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia więcej niż dwie talje kart do gry, nieostemplowanych w sposób przewidziany w rozporządzeniach Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690) i z dnia 6 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 437) lub w rozporządzeniu Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 691), obowiązany będzie zgłosić karty tego rodzaju w następujący sposób:

a) Talje kart do gry, oklejone banderolą, przewidzianą w przepisach, które dotychczas obowiązywały na obszarze Ziemi Wileńskiej, ma posiadacz złożyć w przeciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia bądź w urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych w Wilnie, bądź w jednym z urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, składając równocześnie w dwóch egzemplarzach deklarację, zawierającą imię, nazwisko i adres składającego oraz ilość złożonych talji.

Urząd skarbowy, sprawdzwszy, że karty oklejone są banderolą przewidzianą w dotychczasowych przepisach, stwierdzi to na jednym egzemplarzu deklaracji oraz przez wytłoczenie małej pieczęci urzędowej na opakowaniu i zwróci stronie wspomniany egzemplarz deklaracji wraz z kartami.

b) Zgłoszenie kart do gry, niezaopatrzonych w banderolę wedle dotychczasowych przepisów, winno nastąpić w przeciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w kasie skarbowej za pomocą deklaracji, sporządzonej w dwóch egzemplarzach według wzoru 5, załączonego do roz-

porządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690). Równocześnie ze zgłoszeniem ma nastąpić uiszczenie sumy wskazanej w deklaracji. Kasa skarbową zatrzymuje jeden egzemplarz, drugi zaopatrzony w pokwitowanie z uiszczenia opłaty, zwraca stronie. Strona ma ten egzemplarz drugi, oraz odnośne talje kart do gry złożyć w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia kasie skarbowej. Kasa, sprawdzwszy zgodność złożonej ilości talji z podaną w deklaracji, oraz należyte obliczenie opłaty stemplowej, ustanowionej w art. 3 (ustępie pierwszym) ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315), zaopatrzy wierzchnią kartę każdej talji w znak stemplowy i umieści na opakowaniu (pisem lub w sposób mechaniczny) uwagę: „Opłata stemplowa marek fen. uiszczona dnia 1921 r.”; uwaga ta ma być podpisana i stwierdzona pieczęcią urzędową.

Znak stemplowy wykonany będzie przez wytłoczenie małej pieczęci urzędowej.

Kasa skarbową stwierdza dokonane ostemplowanie na egzemplarzu deklaracji, zaopatrzonym w pokwitowanie z uiszczenia opłaty i zwraca go stronie razem z kartami.

II. Poczawszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zabrania się sprzedaży kart do gry, nieostemplowanych w sposób, wskazany w rozporządzeniach Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690) lub z dn. 6 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 437), lub w ustępie 1 niniejszego paragrafu, lub w rozporządzeniu Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 691).

III. Kto do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zajmował się sprzedażą kart do gry i zamierza zajmować się nią nadal, winien w przeciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wnieść do władzy skarbowej podanie, o zezwolenie na dalszą sprzedaż (§ 27 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690)). O ileby tego nie uczynił, winien zaniechać sprzedaży z dniem, w którym upływa termin trzymiesięczny, wyżej określony.

W razie załatwienia odmownego, władza skarbową wyznaczy termin, do którego wolno sprzedawać zapasy, posiadane w dniu otrzymania decyzji odmownej. Po upływie tego terminu dalsza sprzedaż jest zabroniona.

Każdy sprzedawca kart do gry winien najpóźniej z upływem dwóch tygodni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia założyć i prowadzić księgę sprzedaży (§ 28 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 690)) bez względu na to, czy uzyskał zezwolenie na handel kartami do gry lub czy sprawa tego zezwolenia nie jest jeszcze rozstrzygnięta.

W księdze tej ma uwidocznić zapas kart do gry, posiadany w dniu założenia księgi. W razie posiadania kart, ostemplowanych dodatkowo w myśl

